

hdes et Tilbud af 2 Millioner, thi i Virkeligheden kommer der, som ogsaa den høitærede Finantsminister antydede, til at udredes Mere. Det hedder først: 2 Millioner af Reserverfonden; men desuden vil man see, at der af Reserverfonden skal udredes alle de Udgifter, der i Betænkningen, Spalte 803—4 ere opførte, saa at det altsaa bliver mere; idetmindste kan jeg ikke forstaae Udvalgets Fleertals Forslag anderledes, og skulde jeg have misforstaaet det, viser dette, at denne Form ikke er saa overskuelig som den af Finantsministeren valgte. Men der er endvidere en anden Grund for mig til at foretrække Finantsministerens Form, den nemlig, at det forekommer mig, at man ved at følge Udvalgets Fleertal giver et Slags foreløbig Lov angaaende Reserverfonden igjennem Finantsloven, og jeg anseer det ikke for hensigtsmæssigt saaledes hvert Aar og nu for anden Gang at tage Bestemmelse om, hvor Meget der af Reserverfonden maa hdes til dette eller hiint. Jeg kan ikke nægte, at jeg betragter det som meget ønskeligt, især efter det Omfang, Reserverfonden har og efter de sidste Begivenheder maa ventes endnu mere at ville faae, om Regjeringen maatte finde sig foranlediget til at indbringe et ikke for et enkelt Aar, men for en længere Tid gjældende Lovforslag angaaende Reserverfonden, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Jeg vilde ikke blot finde det at være Gjenstand for et saadant Lovforslag, hvad vi hidtil have kaldt Reserverfonden, men ogsaa ansee det for hensigtsmæssigt, at deri toges Bestemmelse om, hvor stor den ikke frugtbargjorte Kassebeholdning maa være, og hvor Meget af Reserverfonden der maatte være anbragt hos indenlandske og fremmede Bankhuse, i Statspapirer og andre Børsseffecter. Jeg vilde ogsaa ansee det for ønskeligt, om der kunde træffes Bestemmelse om, hvorledes den Deel af Statsformuen, som man ikke vilde finde det hensigtsmæssigt at henregne til Reserverfonden, burde anvendes til Amortisation af Statsgjælden, og det navnlig, naar det betydelige Beløb af 29 Millioner, som der haves Krav paa hos Hertugdømmerne, indkommer. Dette er imidlertid af det Slags Gjenstande, hvorom det forekommer mig, at man gjennem Folkerepresentationen ordentligvis kun kan ud-

tale Omst; thi de kunne ikke hensigtsmæssigt og bør ikke gjøres til Gjenstand for Lovforslag uden af Regjeringen, idet Regjeringen alene er i Besiddelse af de Oplysninger, der udtræves, for at et saadant Arbejde kan blive tilfredsstillende. Jeg skal endnu tilføie, at det ingenlunde er Hensigten med denne min Tanke, at man ved et saadant Lovforslag, naar det blev til Lov, skulde binde Hænderne paa Regjeringen i en uhenigtsmæssig Grad; tværtimod, jeg troer ikke, at der skulde fastsættes Mere i en saadan Lov, end hvad Regjeringen selv, saa at sige, maatte attraae for at have en Vedtraad og for at faae formindsket sit Ansvar med Hensyn til Dispositionen over saa overordentlig betydelige Midler, som Reserverfonden deels allerede indeholder og deels i Fremtiden i endnu højere Grad vil komme til at besidde.

Udler: Jeg deler ganske vist de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, at man skal vogte sig for Mindretalsforslag, ligesom jeg ogsaa næsten altid, naar jeg staaer paa samme Side som Udvalgets ærede Ordfører, undlader at udtale mig, da han tilstrækkeligt veed at gjøre Udvalgets Tanke klar. Her foreligger imidlertid et Punkt, der for mig er af en speciel Vigtighed. Jeg troer ogsaa, at det, saaledes som den ærede sidste Taler rigtigt har fremhævet, tildeels er en Skjøn- eller Smagssag, og da jeg tiltroer mig i denne Sag at kunne have et Skjøn, ikke blot for mit eget Vedkommende, men ogsaa om, hvorledes Finantsmænd udenfor den egentlige Finantsbestyrelse, kortsagt, hvorledes den mercantile Finantsverpen vil opfatte Sagen, troer jeg det rigtigt at udtale min Mening derom. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er hensigtsmæssigt at faae en Reserverfondslov, og det er ogsaa et Punkt, som har været paa Bane i Udvalget, men Udvalget har ikke kunnet komme til nogen bestemt Anskuelse, da det meente, at Sagen endnu ikke forelaa moden, og meente, at dette Spørgsmaal hensigtsmæssigt maatte blive reist af Finantsbestyrelsen selv. Der er navnlig et Punkt i en saadan Lov, saaledes som det ærede Medlem udtalte, som er af den største Vigtighed, og det er at